

# Çocukların şefa'at etmeleri

**Uğur Bey: “1- Çocukların şefa'at etmeleri ne demektir? Bu konuda hadis var mıdır? Kaç kişiye kadar şefa'at ederler? 2- Çocukların küçük yaşta ölmeleri dünya hayatını tatmamaları açısından onlar için haksızlık sayılmaz mı? 3- Peygamber Efendimizin (asm) anne ve babası ehl-i Cennet midirler?”**

1- ÇOCUKLARIN şefa'at etmeleri, bazı günahların affında çocukların terbiyeleri ile nazları ve niyazları ile sevimli halleriyle, rahmete ve şefkate yakın duruşlarıyla, anne ve babalarını Allah'ın bağışlamasında ve merhamet etmesinde vesile olmaları demektir. Onların ricalarını rahmet-i İlâhiyenin kabul edeceğini ummak, Allah'a karşı hüsn-ü zannımızın da bir gereğidir.

Peygamber Efendimiz'in (asm) konu ile ilgili birkaç hadisini buraya alalım:

\*\*\*“Düşük çocuklarınıza isim veriniz. Çünkü onlar âhirette sizin için yüksek dereceler kazandırmak üzere öncülerinizdir.”<sup>1</sup>

\*\*\*“Düşük doğan çocuklarınıza isim veriniz. Ki, Allah bununla terazinizin sevap kefesini ağırlaştırın. Aksi halde o Kıyâmet Gününde gelerek şöyle der: “Yâ Rabbi! Bunlar bana isim vermeyerek, benden elde edecekleri sevabı kaçırdılar.”<sup>2</sup>

\*\*\*“Buluğa ermeden ölen çocuklar, Cennette çok canlıdırlar, hareketli balık gibidirler. Onlardan birisi ebeveynini karşılar, elbisesinden tutar, Allah kendisiyle birlikte ebeveynini de Cennete koyuncaya kadar bırakmaz.”<sup>3</sup>

Âhirette çocukların böylesine sevimli ve şefa'at eder bir halde karşılamalarının temelinde, elbette, onları Allah'ın bir meyvesi bilmek, Allah onları aldığı zaman arkalarından isyana düşmemek ve Allah'ın hükmüne teslim olmak, sabır içinde şükretmek, verenin de, alanın da Allah olduğunu bilmek, onları bir hediye ve emanet olarak kabul etmek ve Allah alırken de, yani onları mezara koyarken de onları mezara değil, Allah'ın rahmetine teslim ettiğini bilmek inançları vardır. Bu inanç ve anlayışlar tevhid inancının gerekleridir. Aynı zamanda en acılı bir olayda kişiye dayanma gücü veren şey de, Allah'a dayanmak ve Allah'a iman etmiş olmaktır.

Anlaşıyor ki, çocukları ölen anne ve babalar bu tevhid inancını gösterdikleri ve isyan etmeyerek Allah'ın emrine ve takdirine teslim oldukları takdirde âhirette inşallah çocukları onlar için bir kurtuluş vesilesi olacak ve çocuklarına Cennette de ebediyen kavuşacaklardır.

2- İnsanın doğumu ve yaratılması gibi ölümü de Allah'ın takdirinde olduğundan, ne çocuk yaşta, ne genç yaşta, ne de dünyada emelleri yerine gelmeden ölen insanlar için haksızlık yapıldığını söylemek mümkün değildir. Veren de, alan da Allah'tır. Takdir O'nundur. Hayat gibi ölüm de mahlûktur. Yaratıcısı da Cenab-ı Allah'tır.

3- Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin ifâde ve tesbitiyle, Peygamber Efendimiz'in (asm) anne ve babası ehl-i necattırlar, ehl-i Cennetirler ve ehl-i îmândırlar. Cenâb-ı Hak, Habib-i Ekrem'inin (asm) mübârek kalbini ve o kalbin taşıdığı ferzendâne şefkatini elbette rencîde etmez.<sup>4</sup>

### **Dipnotlar:**

1- Câmiü's-Sağîr, 3/1074

2- Câmiü's-Sağîr, 3/1075